

Περίληψη «Το τελευταίο αγρίμι»

Βρισκόμαστε σε έναν ουτοπικό κόσμο. Τα περισσότερα ζώα έχουν πεθάνει από τον ιό των κόκκινων ματιών, ενώ οι άνθρωποι φαίνονται πιο αδιάφοροι και σκληροί από κάθε άλλη φορά. Μπορεί ίσως ένα μικρό αγόρι να αλλάξει τα πράγματα;

Ο Κέστερ Τζέινς είναι ένα αγόρι δώδεκα χρονών. Τα τελευταία έξι χρόνια ζει στην Ακαδημία Σπέκτρομ Χολ για προβληματικά παιδιά στα βόρεια ενός νησιού. Η μητέρα του έχει πεθάνει, ενώ τον πατέρα του έχει να τον δει πολλά χρόνια. Το κύριο πρόβλημα του Κέστερ είναι ότι δεν μπορεί να μιλήσει στους ανθρώπους, προτιμά, όμως, να μιλάει στα ζώα.

Τα περισσότερα παιδιά στην Ακαδημία κοροϊδεύουν τον Κέστερ και τον φωνάζουν Μουγκοτρίχη. Ένα μεσημέρι, δεν αντέχει και βγαίνει στο προαύλιο ανόρεχτος, μη μπορώντας να φάει τη φόρμουλα. Η φόρμουλα είναι ένα παχύρευστο υποκατάστατο φαγητού, με κάθε γεύση που μπορεί κανείς να φανταστεί. Οι άνθρωποι, πλέον, τρέφονται με αυτό εξαιτίας του ιού των κόκκινων ματιών. Ο ιός των κόκκινων ματιών είναι μια ασθένεια που πλήττει τα ζώα, η οποία εξαπλώθηκε με ραγδαίους ρυθμούς και τα σκότωσε όλα εκτός από τα άχρηστα, όπως τα ζώφια. Μετά σκότωσε και τις σοδειές, ύστερα τελείωσαν και οι κονοσέρβες και οι άνθρωποι κατέληξαν να τρώνε ακόμα και ζώφια. Τώρα πια τρώνε τη φόρμουλα, την οποία ο Κέστερ σιχαίνεται.

Εκείνο το μεσημέρι που κάθεται στο προαύλιο, βλέπει μια κατοσαρίδα, η οποία του μιλάει. «Πρέπει να μας βοηθήσεις» του λέει. Ο δεσμοφύλακας που παραμονεύει και τον βλέπει, τον στέλνει κατευθείαν στον διευθυντή, τον Δρα Φρέντερικς, ο οποίος τον τιμωρεί με απόλυτη απομόνωση για επτά μέρες, επειδή είναι παράνομο να αγγίζεις ζώφια.

Ενώ, λοιπόν, βρίσκεται στην απομόνωση, ακούει ξαφνικά έναν θόρυβο στο τζάμι και αμέσως μπαίνουν μέσα εκατό περιστέρια που του μιλάνε. «Μας έχουν στείλει να σε βρούμε» του λένε. Το επόμενο πρωί, κάτω από το κρεβάτι του βρίσκονται άπειρες κατοσαρίδες, οι οποίες θέλουν να τον βοηθήσουν να

δραπετεύσει. Πράγματι, έχουν κλέψει το κλειδί από τον δεσμοφύλακα, του ανοίγουν την πόρτα, τον κατεβάζουν κάτω, βγαίνουν στο προαύλιο και χώνονται στην τρύπα όπου ο Κέστερ είχε πρωτοδεί την κατοαρίδα την προηγούμενη μέρα. Προσγειώνεται σε μια λακκούβα. Περνάνε από διάφορους βρόμικους υπονόμους, φτάνουν σε ένα πλάτωμα, όταν ξαφνικά βλέπει μπροστά του τον Δρα Φρέντερικς μαζί με τους δεσμοφύλακες να του κλείνουν τον δρόμο. Ο Κέστερ, όμως, αποφασίζει να πέσει στο κενό.

Καθώς πέφτει, τα περισσότερα τον πιάνουν στην αγκαλιά τους. Δεν τον πηγαίνουν όμως στο σπίτι του όπως ο ίδιος νόμιζε, αλλά βόρεια. Περνάνε από τη ζώνη καραντίνας, την εγκαταλελειμμένη γη που έκλεισε η μεγάλη εταιρεία Φάκτο για να περιορίσει τον ιό των κόκκινων ματιών. Φτάνουν ακόμα πιο πέρα, στην άκρη της χώρας, σε μια έρημη γη.

Όταν ξυπνά, ο Κέστερ βλέπει ένα δάσος και μια λίμνη. Όλα είναι πανέμορφα και ξαφνικά κάτι ακούει. Ένα ζαρκάδι τον πλησιάζει και μετά άλλα ζώα, ασβοί, λαγοί πουλιά, πεταλούδες. Είναι όλα ζωντανά, χωρίς κόκκινα μάτια. Το ζαρκάδι, ο αρχηγός τους, του εξηγεί ότι αυτά τα ζώα είναι τα τελευταία που έχουν απομείνει, αλλά δυστυχώς τέσσερα από αυτά είναι άρρωστα.

Γιατί, όμως, διάλεξαν αυτόν; Πρώτον, γιατί ο Κέστερ μπορεί να τους μιλήσει. Και δεύτερον, για να τους βρει θεραπεία. Τους λέει ότι ίσως ο πατέρας του, ο οποίος είναι κτηνίατρος, θα μπορούσε να βοηθήσει. Τότε ένα άγριο ζώο τού επιτίθεται. Είναι ένας λύκος, ο οποίος διαφωνεί με την ύπαρξη ανθρώπων σε αυτό το δάσος. Επικρατεί ένας πανικός, άλλα ζώα θέλουν τη βοήθεια του Κέστερ, άλλα όχι. Ο λύκος ετοιμάζεται να παλέψει με το ελάφι, αλλά αυτό παίρνει στην πλάτη του τον Κέστερ και αρχίζουν να τρέχουν. Προσπαθούν να ξεφύγουν από τους λύκους, φτάνουν ως την άκρη του δάσους και βγαίνουν έξω από το συρματοπλέγμα.

Το ελάφι επιμένει να τον ακολουθήσει στο ταξίδι του στην πόλη και έτσι ξεκινάνε μαζί την περιπέτειά τους. Βλέπουν ότι τους ακολουθεί και ένα

λυκάκι, το οποίο θέλει να τους βοηθήσει. Συνεχίζουν λοιπόν όλοι μαζί την πορεία τους. Ο Κέστερ όμως αρχίζει να νιώθει ανασφαλής, καθώς πιστεύει ότι δεν μπορεί να τους βοηθήσει πια και φεύγει. Τρέχει, ώσπου φτάνει σε ένα μεγάλο σπίτι που μοιάζει εγκαταλελειμμένο. Μπαίνει μέσα και βλέπει μια γάτα με κατακόκκινα μάτια και ένα κορίτσι, που τον σημαδεύει με όπλο.

Ο Κέστερ αφού καταφέρνει να συνεννοηθεί με το κορίτσι, την Πόλι, της εξηγεί ότι προσπαθεί να σώσει τα επιζώντα ζώα. Η Πόλι από τη μεριά της του διηγείται ότι αυτή και η οικογένειά της έμειναν στην ύπαιθρο παρόλο που είχε κηρυχτεί σε καραντίνα και ότι η Φάκτο επίτηδες κατέστρεψε τις σοδειές, με το επιχείρημα ότι είναι μολυσμένες. Αποφασίζουν να φύγουν μαζί, όταν ακούνε τον ήχο ενός αυτοκινήτου που πλησιάζει. Από μέσα βγαίνει ο λοχαγός Σκάλντις, ο οποίος ταξιδεύει σε όλη τη χώρα για να βρει ζωντανά ζώα. Καρφώνει, λοιπόν, τη γάτα της Πόλι και του ρίχνει όλους μαζί μέσα στο αυτοκίνητο. Ξαφνικά, όμως, εμφανίζεται το ελάφι και το αυτοκίνητο πέφτει σε ένα χαντάκι. Τα παιδιά καταφέρνουν να τρέξουν και φτάνουν σε ένα ποτάμι. Πηδάνε μέσα για να ξεφύγουν και σώζονται όλοι εκτός από τη γάτα.

Ο Κέστερ αισθάνεται απογοητευμένος, τα ζώα όμως του ζητάνε να γίνει ο αρχηγός τους. Απομακρύνεται για να βρει φύλλα ιτιάς για το χτυπημένο πόδι της Πόλι, αλλά όταν επιστρέφει δεν βλέπει κανέναν τους. Τους βρίσκει πιο κάτω, στη φάρμα Ολντ Μπερν, μαζί με μια αγρότισσα, τη Μα, και άλλους αγρότες, οι οποίοι φαίνονται πρόθυμοι να τους βοηθήσουν. Οι προθέσεις τους, όμως, δεν είναι αυτές που δείχνουν. Τους κλείνουν όλους σε μια αποθήκη και λίγο αργότερα μαζεύονται γύρω από μια φωτιά με απώτερο σκοπό να σφάξουν το ελάφι. Η Μα υποστηρίζει ότι ο πατέρας του Κέστερ είναι αυτός που προκάλεσε τον ιό και γι' αυτό πρέπει να πληρώσει.

Τα παιδιά μαζί με τα ζώα καταφέρνουν να το σκάσουν και κατευθύνονται προς την Πρίμιουμ, την πόλη του Κέστερ. Στον δρόμο βρίσκουν και άλλα ζώα που τους ακολουθούν. Φτάνουν στο σπίτι του, αλλά για κακή τους τύχη τους ανοίγει την πόρτα ο λοχαγός Σκάλντις, ο οποίος αρχίζει αυτόματα να πυροβολεί τα ζώα. Το λυκάκι του επιτίθεται σκοτώνοντάς τον.

Όταν μπαίνουν στο σπίτι, βρίσκουν τον πατέρα του Κέστερ στο υπόγειο, ο οποίος αμέσως φροντίζει το λυκάκι. Παράλληλα, τους εξηγεί όλα όσα συνέβησαν σχετικά με τον ιό των κόκκινων ματιών. Ο ίδιος είχε αρχίσει να κάνει πειράματα και απευθύνθηκε στη Φάκτο ώστε να τον βοηθήσει. Είχαν ήδη όμως κατασκευάσει τη φόρμουλα και τον απείλησαν να σταματήσει τις έρευνες. Τις τελευταίες μέρες, παρ' όλα αυτά, είχε ξαναρχίσει τα πειράματα και άρχισε να φτιάχνει το αντίδοτο από την αρχή.

Μια εβδομάδα αργότερα, βρίσκονται όλοι μαζί στο σπίτι, ενώ έχουν στείλει το αντίδοτο και στα υπόλοιπα ζώα στο δάσος.